

at man anden Gang kan ramme det med Straf. Den ærede Ordfører udtalte, at man ikke havde nødig at drage Børnet ind i denne hele urene Politisphære, hvori han frygtede for, at Børnet efter mit Forslag kunde komme ind. Jeg skal dertil for det Første bemærke, at det dog forekommer mig, at man ogsaa kan drive dette Hensyn til Børnets hele Stilling noget for vidt, og at der navnlig ikke er nogen Anledning til her at tale om en besmittende uren Politisphære (Ordføreren: Det har jeg ikke sagt); det veed jeg meget godt, men jeg siger blot, at her er ikke Anledning til at tale om en Politisphære, som skulde kunne indeholde noget Besmittende for Børnet, hvor der vel at mærke ikke er Tale om nogen Offentlighed saaledes som den, der, som berørt, finder Sted for Kjøbenhavns Vedkommende. Den ærede Ordfører hentydede dernæst til, at det kunde være Noe, at Politibetjenten havde anholdt det vedkommende Børn. En æret Politimester (Roch), som først havde Ordet idag, og som jo i det Hele, som af min ærede Sidemand bemærket, synes at mene, at Berøringen mellem Politibetjentene og Publicum altid er af en saa overordentlig vanskelig Charakter, at den egentlig ikke kan afficere Vedkommende ubehageligt, udtalte i Forbindelse hermed, at en Bemærkning til Retsprotocollen maatte anses for overflødig, fordi Politiet jo godt kjendte de slemme Dreng, og naar altsaa en saadan slem Dreng kom igjen anden Gang, saa var det Politiet godt bekendt, at Børnet tidligere havde begaaet en Forseelse. Jeg maa dog imidlertid tillade mig at minde om, at naar der er Tale om at fælde en Dom, og det vel at mærke en Dom, der staaer under Appel til høiere Instans, saa kan det virkelig ikke nytte, at Politimesteren eller Politibetjentene vide, at Børnet tidligere har gjort sig skyldig i en eller anden Forseelse, det maa jo være juridisk konstateret; ellers bliver det uberettiget i en Dom, der skal affiges i Tilfælde af anden eller tredie Gang begaaet Forseelse, at tage Hensyn til en saadan tidligere Dødsforret fra Børnets Side. For at man i en senere Sag med Døje kan affige en saadan Dom, der jo skal være bygget ikke blot paa, at Børnet nu har gjort

sig skyldig i en Forseelse, men ogsaa paa, at det tidligere har gjort sig skyldigt deri, maa man virkelig have juridisk konstateret ogsaa dette, at Børnet tidligere har gjort sig skyldigt i en sliq Forseelse, og jeg gjentager, jeg formaaer ikke at see, hvorledes dette skal kunne forestigge konstateret, naar der ikke er steet en Bemærkning til Retsprotocollen derom. Men jeg maa endydeligere bemærke, at jeg formaaer ikke at see, at der kan være nogen stor Forskjel mellem de to Ting, at Politibetjenten anholder Børnet og giver det en Advarsel, og det Andet, at Politibetjenten siger til Børnet, at det skal følge med op til Politimesteren, og at saa denne adværer Børnet. Ja, jeg vil endogsaa ikke tage i Betænkning at sige, at jeg af Hensyn til Børnet selv langt foretrækker, at det er Politimesteren, der giver Børnet denne Paamindelse, end at det er Politibetjenten. Jeg kan derfor ikke nægte, at det forekommer mig — idet jeg ikke alene skal henholde mig til min egen Opfattelse, — at det var med fuld Døje, at min ærede Sidemand (Chr. Rimestad) bemærkede, at dette mit Underændringsforslag til Udvalgets Forslag, som fra min Side er fremkaldt af de velvilligste Hensigter mod Udvalgets Forslag, maa siges at gjøre dette bedre, forsoavidt som det gjør det mere praktisk gennemførligt. — Hvad mit Ændringsforslag til § 11 angaaer, maa jeg tilstaae, at jeg ikke forstod den ærede Ordfører rigtigt, naar han, som det forekom mig, udtalte, at der dog skulde være en Realitetsforskjel mellem mit Forslag og det ærede Udvalgs Forslag til § 11. Det er ganske vist, at det ikke har været min Mening, at mit Forslag skulde medføre nogen Realitetsforskjel. Det har kun været min Hensigt at tale, som det forekom mig, tydeligere, hvad der staaer i § 11, tredie Stykke. Jeg bemærkede udtrykkelig, at jeg var ganske enig med det ærede Udvalg deri, at den Straffebestemmelse, der indeholdes i sidste Punctum af tredie Stykke, bør stilles paa en saadan Maade, at det fremgaaer deraf, at den vedrører særligt den Bøgring ved at nævne Navn og Bopæl, som omhandles i andet Stykke af Paragraphen. Jeg mener kun, at det bliver klarere, at Straffe-